

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 3237

гр. София, 22.01.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 35 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и втори януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Калина В. Станчева

като разгледа докладваното от Калина В. Станчева Гражданско дело № 20231110159348 по описа за 2023 година

Производството е образувано по искова молба, подадена от Л. М. М., чрез адв. Б. Д. К. от САК, с пълномощно към исковата молба, срещу „фирма“ ЕООД, ЕИК *****, с която е предявен иск с правно основание чл. 439, ал. 1, вр. чл. 124, ал. 1 ГПК за признаване на установено, че ищецът не дължи на ответника сумата от 1 2276 лева, представляваща задължение по Договор за кредит LD04345**** от 09.12.2004 г., сключен между „ФИРМА“ АД и трето лице - кредитополучател, по което съглашение ищецът има качеството на поръчител, която сума е вписана от ответника като дължима от ищеца в Централен кредитен регистър при БНБ.

Ищецът твърди, че на 09.12.2004 г. между „ФИРМА“ АД и трето лице - кредитополучател бил сключен Договор за кредит LD04345**** от 09.12.2004 г., по който ищецът имал качеството на поръчител. Твърди, че на 13.07.2015 г. е получил покана за доброволно плащане от ответното дружество, като със същата бил уведомен, че на 31.10.2011 г. между „ФИРМА“ АД и „ФИРМА“ ООД, действащо чрез пълномощника си „фирма“ ЕООД е сключен договор за прехвърляне на парични вземания, както и бил поканен, в петдневен срок, доброволно да заплати задължението си в размер на 7 903,51 лева. Посочва, че на 29.02.2016 г. е сключен договор за прехвърляне на вземания между „ФИРМА“ ООД (в качеството на продавач) и „фирма“ ЕООД (в качеството на купувач), като всички вземания (ведно с произтичащите от Договора обезпечения и привилегии) на „ФИРМА“ ООД към ищеца били прехвърлени на ответното дружество. Твърди, че на 28.08.2017 г. е получил от ответното дружество „Предложение за разсрочване на задължение при преференциални условия“. Посочва, че към датата на изпращане на поканата, задължението било в размер на 9 052,71 лева - главница, лихва и разноски. Твърди че, на основание Наредба № 22 на БНБ за ЦКР, е направил справка за кредитна задлъжнялост и е установил, че въпреки че процесните задължения са погасени по давност, ищецът все още фигурирал в Централния кредитен регистър. Обосновава правния си интерес

от завеждане на настоящия иск поради съображение, че желае да изтегли кредит, поради което отправял запитвания до няколко банки за отпускане на кредит, като всички отговаряли, че лицето е с „лошо ЦКР“, доколкото в регистъра е отразено, че същото има „просрочия по активни и по погасени кредити“. Релевира възражение по чл. 147 ЗЗД. Ето защо, моли съда да се произнесе с решение, с което да уважи предявения иск, като претендира сторените съдебно-деловодни разноски.

Исковата молба и приложенията към нея са получени от ответника, като в срока по чл. 131, ал. 1 ГПК е постъпил отговор от същия, чрез адв. А. К. от АК-М., с пълномощно към отговора, с който изразява становище по основателността и допустимостта на предявения иск. На първо място, оспорва ищцовото твърдение, че ищецът е поръчител по сключения Договор за предоставяне на потребителски кредит от 09.12.2004 г., като твърди, че същият е кредитополучател и в тази връзка оспорва възражението по чл. 147 от ЗЗД като неоснователно. Посочва, че на основание подадено заявление по чл. 417 ГПК е издаден изпълнителен лист на 09.10.2007 г. по ч. гр. д. № 18260/2017 г. по описа на СРС. Твърди, че кредитополучателят - ищец бил осъден да заплати на „ФИРМА“ АД следните суми: главница 4801,82 лева; договорна лихва 1579,57 лева, дължима за периода от 26.04.2005 г. до 09.08.2007 г.; наказателна лихва 461,60 лева, дължима за периода от 26.03.2005 г. до 09.08.2007 г.; ведно със законната лихва върху главницата, считано от 10.08.2007 г. до окончателното ѝ плащане. Продължава, че на основание издадения изпълнителен лист е било образувано изпълнително дело № 00464/2008 г. по описа на ЧСИ Р. М. В., което било прекратено по силата на закона, като оригиналът на изпълнителния лист се намирал по делото. Не оспорва, че е придобил правото на кредитор върху процесното вземане на основание сключен договор за продажба и прехвърляне на вземания с „ФИРМА“ ООД, като на основание договор за продажба и прехвърляне на вземания между „ФИРМА“ АД и „ФИРМА“ ООД, последното е придобило задължението на ищеца. Не оспорва и че към датата на подаване на иска е настъпила петгодишна погасителна давност, по силата на която е погасено правото на принудително събиране на процесното вземане, като в тази връзка посочва, че е погасена по давност само възможността за принудително събиране на задължението, а не самото вземане. Излага, че вземането продължава да съществува като естествено и длъжникът продължава да го дължи, но възможността да бъде изпълнено е ограничена само до доброволното му изпълнение, като се погасява възможността да бъде събрано по съдебен ред, в тази връзка цитира практика на ВКС. Твърди, че ответникът не е дал повод за завеждане на делото, като подаването на информация в ЦКР било нормативно установено задължение и не било повод за завеждане на иска. С оглед гореизложеното и в случай, че съдът приеме иска за основателен, то моли разноските по делото да останат в тежест на ищеца. Релевира възражение по чл. 78, ал. 5 ГПК за прекомерност на претендираното от ищеца адвокатско възнаграждение.

Към настоящия момент няма обстоятелства или права, които се признават от страните и не се нуждаят от доказване.

В тежест на ищеца е да докаже:

1. че след приключване на производството, по което е издадено изпълнителното основание, са настъпили факти, от които длъжникът черпи права, изключващи изпълняемото право – в случая погасяване на правото на принудително изпълнение, поради изтекла давност;
2. наличие на правен интерес от провеждане на иска – висящ (неприключил изпълнителен процес за събиране на процесните суми, при който взыскателят не е напълно удовлетворен);
3. всички факти, на които основава своите искания или възражения.

В тежест на ответника е да докаже своите възражения и положителните факти, на които основава изгодни за себе си последици, т. е. да установи онези свои твърдения и правоизключващи възражения, от които черпи изгодни за себе си правни последици, като в конкретния случай носи тежестта да докаже наличието на обстоятелства, довели до спирането и/или прекъсването на погасителната давност за вземанията си.

По отношение на направените от страните доказателствени искания съдът намира, че следва да бъдат приети приложените към исковата молба и към отговора на исковата молба писмени доказателства. Искането на ищеца за задължаване на трето неучастващо по делото лице – „ФИРМА“ АД, да представи по делото следните документи: Договор за кредит LD04345***** от 09.12.2004 г.; информация на коя дата е обявен за предсрочно изискуем кредита, както и коя е датата на крайния падеж на задължението по процесния договор, е нередовно, доколкото по делото не е представена нарочна писмена молба по смисъла на ч. 192, ал. 1 ГПК, препис от която да се изпрати на неучастващото в производството лице. Ето защо на ищеца следва да се дадат указания в последния смисъл, като при неизпълнение, доказателственото му искане по чл. 192 от ГПК ще бъде оставено без уважение, съгласно чл. 101, ал. 3 от ГПК. Искането на ищеца за задължаване на ответника да представи по делото по реда на чл. 190 ГПК следните документи: справка за размера на актуалното задължение на ищеца, включващо разбивка по главница, лихви и други вземания; Договор за прехвърляне на вземане по Договор за кредит LD0514700615 от 27.05.2022 г., сключен между „ОББ“ АД и „ФИРМА“ ООД, ведно с Договор за кредит LD04345***** от 09.12.2004 г.; Договор за цесия от 29.02.2016г., сключен между „ФИРМА“ ООД и „фирма“ ЕООД, е основателно и следва да бъде уважено. Прилагането на разпоредбата на чл. 190 ГПК е обусловено от твърдение на едната от страните в процеса, че определен документ съществува, относим е към спора и се намира у противната страна.

Съдът, след като констатира, че предявеният иск е редовен и допустим, и след осъществяване на процедурата по чл. 131 ГПК, на основание чл. 140, вр. чл. 146 ГПК,

ОПРЕДЕЛИ:

УКАЗВА НА ИЩЕЦА Л. М. М., чрез адв. К. и адв. И., най-късно в срок

до първото по делото съдебно заседание, насрочено за 03.04.2024 г., да уточни дали твърди, че искът му се основава на факти, настъпили след приключване на съдебното дирене в производството, по което е издадено изпълнително основание (каквито твърдения обуславят иск с правно основание по чл. 419, ал. 1 от ГПК), или не твърди наличие на протекло изпълнително производство, респ. поддържа исковата си претенция по чл. 124, ал. 1 ГПК, с оглед наведените твърдения на ответника в отговора на исковата молба относно наличието на изпълнителен лист от 09.10.2007 г. по ч. гр. д. № 18260/2017 г. по описа на СРС, издаден за задълженията на ищеца в полза на „ФИРМА“ АД, като въз основа на същия било образувано изпълнително дело № 00464/2008 г. по описа на ЧСИ Р. М. В., което било прекратено по силата на закона. При неизпълнение в срок, съдът ще приеме, че е сезиран с иск с правно основание по чл. 439 от ГПК.

ПРИЕМА следния ПРОЕКТ НА ДОКЛАД ПО ДЕЛОТО:

ПРЕДМЕТ на делото е предявен иск с правно основание чл. 439, ал. 1, вр. чл. 124, ал. 1 ГПК за признаване на установено, че ищецът не дължи на ответника сумата от 12 276 лева, представляваща задължение по Договор за кредит LD04345***** от 09.12.2004 г., сключен между „ФИРМА“ АД и трето лице - кредитополучател, по което съглашение ищецът има качеството на поръчител, която сума е вписана от ответника като дължима от ищеца в Централен кредитен регистър при БНБ..

По делото **няма обстоятелства, които се признават от страните и не се нуждаят от доказване.**

В ТЕЖЕСТ НА ИЩЕЦА е да докаже:

1. ч е след приключване на производството, по което е издадено изпълнителното основание, са настъпили факти, от които длъжникът черпи права, изключващи изпълняемото право – в случая погасяване на правото на принудително изпълнение, поради изтекла давност;
2. наличие на правен интерес от провеждане на иска – висящ (неприключил изпълнителен процес за събиране на процесните суми, при който вискателят не е напълно удовлетворен);
3. всички факти, на които основава своите искания или възражения.

В ТЕЖЕСТ НА ОТВЕТНИКА е да докаже своите възражения и положителните факти, на които основава изгодни за себе си последици, т. е. да установи онези свои твърдения и правоизключващи възражения, от които черпи изгодни за себе си правни последици, като в конкретния случай носи тежестта да докаже наличието на обстоятелства, довели до спирането и/или прекъсването на погасителната давност за вземанията си.

НАПЪТВА страните към спогодба или друг способ за уреждане на спора (**включително медиация**), като им указва, че постигането на спогодба посредством взаимни отстъпки от всяка от страните ще доведе до бързото и ефективно приключване на спора помежду им и ще благоприятства

процесуалните и извънпроцесуалните им взаимоотношения, както и че при постигане на спогодба на основание чл. 78, ал. 9 ГПК половината от внесената държавна такса се връща на ищеца. В случай че страните постигнат съгласие за доброволно уреждане на спора, следва да уведомят за това съда.

ПРИЕМА приложените към исковата молба и към отговора на исковата молба писмени доказателства.

ОСТАВЯ БЕЗ ДВИЖЕНИЕ искането на ищеца за задължаване на трето неучастващо по делото лице – „ФИРМА“ АД, да представи по делото следните документи: Договор за кредит LD04345***** от 09.12.2004 г.; информация на коя дата е обявен за предсрочно изискуем кредита, както информация за датата на крайния падеж на задължението по процесния договор, като му **УКАЗВА** в 1-седмичен срок от получаване на съобщението да представи по делото нарочна писмена молба до неучастстващото в производството лице по смисъла на чл. 192, ал. 1 от ГПК, като при неизпълнение доказателственото искане ще бъде оставено без уважение, на основание чл. 101, ал. 3 ГПК.

ЗАДЪЛЖАВА ответника, на основание чл. 190, ал. 1 ГПК, да предостави по делото следните: справка за размера на актуалното задължение на ищеца, включващо разбивка по главница, лихви и други вземания; Договор за прехвърляне на вземане по Договор за кредит LD0514700615 от 27.05.2022 г., сключен между „ОББ“ АД и „ФИРМА“ ООД, ведно с Договор за кредит LD04345***** от 09.12.2004 г.; Договор за цесия от 29.02.2016г., сключен между „ФИРМА“ ООД и „фирма“ ЕООД.

НАСРОЧВА открито съдебно заседание за разглеждане на делото **за 03.04.2024 г. от 10:20 часа**, за когато да се призоват страните.

ДА СЕ ВРЪЧИ на страните препис от настоящото определение, на ищеца - и препис от отговора на исковата молба.

УКАЗВА НА СТРАНИТЕ, че най-късно в първото по делото открито съдебно заседание следва да вземат становище по проекта на доклад по делото и по дадените със същия указания.

УКАЗВА НА ИЩЕЦА, че най-късно в първото по делото открито съдебно заседание може да изрази становище и да посочи и представи доказателства във връзка с направените от ответницата в отговора на исковата молба оспорвания и възражения.

Съдия при Софийски районен съд: _____